

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מנקד

תקוני הזהר

מבאר בלשון הקדש עם פירוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ו - חלק י"ט

קונטרס 769

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בספרא דא יפקון ביה מן גלימא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אדר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

מי כַּעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל! מַה נִּהְדָּר לְרֹאוֹת וּלְהִנָּדַע אִיךָ עִם יִשְׂרָאֵל מִתְגַּיֵּס לְלַחֹם מִלַּחֲמֶתָה שֶׁל תּוֹרָה, מִצְטָרֵף לְחִילִים בְּצָבָא ה' ע"י הַלְמוּד הַיּוֹמִי בְּזֵהָר הַקָּדוֹשׁ. מַה מַּפְעִים וּמִרְגָּשׁ לְהִנָּכַח לְתִשׁוּקָה שֶׁל הָעָם כָּלוּ לְהִבִּיא אֶת הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהֲרָה.

"מַפְעֵל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי" מֵאֲזָ שֶׁהִתְחִיל בְּהַפְצָה שֶׁל סִפְרֵי הַזֵּהָר עִם 60,000 לִוְמִידִים עָלֶה מִסִּפְרֵי הַנִּרְשָׁמִים לְעֶשֶׂר פְּעָמִים כָּכָה כֵּן יִרְבוּ.

הַמְסֻפָּרִים מְדַבְּרִים בְּעֵד עֲצָמָם מַעֲצִימִים אֶת הַכֹּחַ שֶׁל הָעָם הַמִּיחָד, כּוֹכְבֵי אֹר אֵלוּ מְנַצְנְצִים בְּחִשְׁכַת הַגְּלוּת וּבִנְדָאִי מְקַרְבִּים הַגְּאוּלָּה.

(יח) אֹר הַזֵּהָר הוֹלֵךְ וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם כָּלוּ וּכְשִׁינִיגִיעַ וַיִּבְעִיר וַיֵּאִיר כָּל פִּנָּה נִזְכָּה לְאֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים לְגֵאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה

אֹר הַזֵּהָר הוֹלֵךְ וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם כָּלוּ וּכְשִׁינִיגִיעַ וַיִּבְעִיר וַיֵּאִיר כָּל פִּנָּה נִזְכָּה בַּעֲזָ"ה לְאֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים לְגֵאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

הַשִּׁי"ת יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה לְטַהֵר לְבַבְנוּ לַעֲבֹד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל כְּחוֹנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ, וַיִּקְיָם בְּנוּ הַבְּטָחַת הַרְעִיָא מִהִימָנָא: **"בְּהַאי סִפְרֵי הַזֵּהָר, יִפְקִינוּ בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי"** בְּבִיאַת גּוֹאֵל צֶדֶק בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר זוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזה (זה חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיך, און דו קענסט מיך" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אב"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי כהונה חלק אר"ח סי' י"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדולתו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם היום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה ה'א – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכ"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן כלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמוח לאבינו שבשמים – על כן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקבדך ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוינו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלימודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

תפלה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמזה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמן את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשתו) [לרפואות...] [ישועות ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל וארצה ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות השם יצילנו.

עיקר הכל כידוע מדברי חז"ל: חובה קדושה על כל אחד ואחד למהר ולפשפש במעשיו ולעשות תשובה מעומק ליבו ולהרבות בלימוד התורה, ובפרט לימוד ההלכה שידע לקיים מצוות השם בכל דקדוקיהם וכן במצוות שבין אדם לחבירו להרבות בתפילה ובתחינה לבווא עולם שיחיש לגואלינו ויאמר לצרותינו ד'.

כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) ובכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרוא מספר דפים בספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה.

עוד יש לעורר על ענין נשגב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזירות קשות מעם ישראל ולבטל המוות והמגיפות, והיא אמירת פרשת הקטורת כנודע בספר הזוה"ק (פר' ויקהל ר"ח), וכל האומרה לא ינוק כל אותו היום ומשפיע ברכה וישועה לעם ישראל, ובפרט אם יאמרו סדר פרשת הקטורת במנין בארבע כנפות הארץ ובכל עיר ועיר יתבטלו בס"ד הגזירות וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בזוהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב).

מומלץ ביותר לקרוא את סדר פרשת הקטורת כפי הסדר שתקין הרב יהודה פתיה זצוק"ל זיע"א

ויהי רצון שזוכה לגאולה הקרובה בקרוב ממש וכל הישועות אמן ואמן.

בברכה ובתפילה לשלום עם ישראל

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

הרב יצחק אייזיק אייזיק
ר"מ שער השמים
ר"מ חסידות האמנים

- ספרים על "גודל מעלת לימוד הזוהר הקדוש" בהמשכים -

שמי וזה זכרי, י"ה עם שמי" -
שלש מאות ששים וחמשה
לשמאל, ו"ה עם זכר"י - מאתים
ארבעים ושמונה לימין. בפסח
יהיו ו"ה לימין, בראש השנה י"ה
לשמאל, שבועות אחוז בשניהם,
וזה העמוד האמצעי. זהו שבתוב
מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את
זאת, בו השתלם יהו"ה, ועם כל
זה לא יהיה שלם אלא עם בת
זוגו, שהיא אדני, ובאזיה
מקום? בסופה, שהוא כ"ו ה"ס,
שהיא יאהדונה", וסוד הדבר -
ויבא יעקב שלם ביהו"ה, מיד
ויבן לו בית, זו ספה, כמו שנאמר
ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית.
באותו זמן, מה שהיה אני ישנה
בגלות, שהתעלה הדפק שלה,
השלמות שלה, באותו זמן נאמר
על השכינה ולפי ער,
להתעוררות הגאולה, ובאותו זמן
נושבת בה רוח הקדש, שבזמן
שאין נושבת רוח הקדש, נושבת
רוח סערה באנן שמאל של הלב,
ויכול להטעות את העולם.
וזרו שנאמר בו והנה רוח סערה
באה מן הצפון, שמסעירה את
גופו של האדם, שנאמר בו
מצפון תפתח הרעה, ובאותו זמן
שולטים בעולם כל הרוחות
והשדים והמזיקים הרעים
שמשתיתים את העולם, שהם
מלאכי חבלה, וזה הדפק של
המחלה שעולה באש הגיהנם
שהיא מרה, ומחמם את גוף
האדם, ובו וימררו את חיהם,
שהאכרים, שהם ישראל,
בעבודה קשה, זה הכבד, שהוא
כבד על העורקים (של מרה) של
הדם, בחמר ובלבנים, זו לחה
לבנה, שהיא כבדה על האדם,
וממנה יבאו לו כמה חלאים
רעים, שהם מים הזידונים
שמתגברים על האכרים שלו.

איהו זה שמי וזה זכרי (שמות ג טו) י"ה עם שמי"י
שס"ה לשמאלא, ו"ה עם זכר"י רמ"ה
לימנא, בפסח יהון ו"ה לימנא, בראש השנה
י"ה לשמאלא, שבועות אחיד בתרויהו ודא
עמודא דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (בראשית
כט כז) מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת,
ביה אשתלים יהו"ה, ועם כל דא לא יהא
שלם אלא בבית זוגיה דאיהי אדני, ובאן אתר
בסופה, דאיהו כ"ו ה"ס דאיהי יאהדונה"י,
ורזא דמלה ויבא יעקב שלם (שם לג יח) ביהו"ה,
מיד ויבן לו בית דא סופה, כמה דאתא אמר (שם
י) ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית.

בההוא זמנא, מה דהנה אני ישנה בגלותא,
דאסתלק דפיקו דילה שלימו דילה,
בההוא זמנא אתמר בשכינתא ולפי ער,
לאתערוותא דפורקנא, ובההוא זמנא נשיב
רוחא דקודשא בה, דבזמנא דרוחא דקודשא
לא נשיב רוח סערה נשיב, באודנא שמאלא
דלפא, ויכיל למטעי עלמא.

והאי איהו דאתמר ביה (יחזקאל א ד) והנה רוח
סערה באה מן הצפון, דסעיר גופיה
דבר נש, דאתמר ביה (ירמיה א יד) מצפון תפתח
הרעה, ובההוא זמנא שלטין בעלמא כל רוחין
ושדין ומזיקין בישין דמתחבלין עלמא דאינון
מלאכי חבלה, ודא דפיקו דמרעא דסליק
באשא דגיהנם דאיהי מרה, ומחמם לגופיה
דבר נש, וביה וימררו את חיהם, (שמות א יד)
דאברין דאינון ישראל, בעבודה קשה דא
כבד, דאיהו כבד על ערקין (דמרה) דדמא,
בחמר ובלבנים דא ליחא חוורא, דאיהי כבדה
על בר נש, ומינה יתון ליה כמה מרעין בישין,
דאינון מים הזדונים דמתגברין על אברין
דיליה.

וּבְכַל עֲבוּדָה בְּשָׂדֶה, דָּא דְּפִיקוּ דְּדָמָא,
דְּאַתְמַר בֵּיה (בראשית כה כז) אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד
אִישׁ שָׂדֶה, וּמֵאִי נִיהוּ דְּפִיקוּ דְּדָמָא רִיחַ סַעְרָה,
דְּאַתְגַּבַּר בֵּיה דְּמָא דְּעָרְקִין דְּכַבֵּד, דְּאִיהוּ עֲשׂוּ
הוּא אָדוּם (שם לו א), דְּעָרְקִין דִּילִיָּה פִי רִגְלֵיהֶם
לָרַע יְרוּצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשַׁפֵּף דָּם (משלי א טז), אֲשֶׁר
עָבְדוּ בָּהֶם בְּפִרְדָּה (שמות א יד), דְּפִיקוּ בְּמִרְהָ
אוּכְמָא, דְּאִיהוּ יָבֵשׁ בְּרִיקְנִיָּא, וּבִגִּין דָּא אַתְמַר
בֵּיה בְּפִרְדָּה.

וְכַר אַתְעֵבַר רִיחַ סַעְרָה, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (זכריה
יג ב) וְאַתְּ רִיחַ הַטּוֹמֵאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ,
אַתְעַר דְּפִיקוּ בְּהֵהוּא רִיחָא, עֲלִיָּה אַתְמַר (תהלים
לג ו) בְּדַבַּר יְהו"ה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל
צִבְאָם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא הִבְלִים דְּעֻלּוֹתִין סִלְקִין
בֵּיה בְּרוּחָא דְּקוּדְשָׁא לְגַבֵּי עֵילָא, וַיִּתְעָרוּ
לְגַבְיֵיהוּ הִבְלִים עֲלָאִין, דְּאַתְמַר בְּהוּ (דף קח
ע"א) (דברים ח ג) כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יִחְיֶה
הָאָדָם וְכו', דְּאִיהוּ הִבֵּל דְּלָבָא דְּשִׁכְיִנְתָּא
קִדְיָשָׁא, לְהַב הַמְזֻבָּח, וּמִיד דְּסִלְקַת בְּהִבְלִים
דְּפּוּמִיָּיהוּ דִּישְׂרָאֵל בְּעֻלּוֹתִין, קוּדְשָׁא בְּרִידָה
הוּא שְׂאִיל בְּגִינָה מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר (שיר
ג ו) מִי בְּזֹאת עוֹלָה וְדָאִי.

וּבִגִּין דָּא אֵית הִבֵּל וְאֵית הִבֵּל, אֵית הִבֵּל
דְּאַתְמַר בֵּיה (בראשית ד ב) וַתּוֹסֶף לָלֶדֶת אֶת
אָחִיו אֶת הִבֵּל, וְאֵית הִבֵּל דְּעֻלּוֹתִין וּפּוֹלְחָנִין
טְבִין, וְאֵית הִבֵּל דְּמִלִּין בְּטִלִּין מִלִּין רִיקְנִין,
דְּאַתְמַר בְּהוּן (ירמיה י טו) הִבֵּל הֵמָּה מַעֲשֵׂה
תַּעֲתוּעִים בַּעַת פְּקוּדָתָם יֹאבְדוּ, מֵאִי בַּעַת
פְּקוּדָתָם, אֵלָא בְּזִמְנָא דְּאַתִּי פּוֹרְקָנָא וּפְקוּדָה
לְיִשְׂרָאֵל, יֹאבְדוּ מַעֲלָמָא, הִבֵּל תַּעֲתוּעִים
דְּתוּעִים לְבִנֵּי נָשָׂא, וְרוּחָא דְּקוּדְשָׁא שְׁלִיט
בְּעֻלְמָא, דְּאִיהוּ דְּפִיקוּ דְּאַתְמַר בֵּיה (שיר ה
ב) קוֹל דּוֹדִי דּוֹפֵק, דְּפִיקוּ דְּסִלְקַת בְּגִלְגְלִי יִמָּא, דְּסִפִּינָה דְּאִיהִי לָבָא, וְכָל

וּבְכַל עֲבוּדָה בְּשָׂדֶה, זֶה הַדְּפִק
שֶׁל הָדָם, שְׁנֹאמַר בּוּ אִישׁ יוֹדֵעַ
צִיד אִישׁ שָׂדֶה, וּמָה הוּא הַדְּפִק
שֶׁל הָדָם? רִיחַ סַעְרָה, שְׁמַתְגַּבַּר
בּוּ דָם עוֹרְקִין הַכְּבֵד, שְׁהוּא עֲשׂוּ
הוּא אָדוּם, שְׁעוֹרְקִיו - כִּי רִגְלֵיהֶם
לָרַע יְרוּצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשַׁפֵּף דָּם.
אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפִרְדָּה, דּוֹפֵק
בְּמִרְהָ הַשְׁחוּרָה, שְׁהוּא יָבֵשׁ
בְּרִיקְנִיָּתוֹ, וּמִשּׁוּם זֶה נֹאמַר בּוּ
בְּפִרְדָּה.

וּבְשַׁעֲוִיבְרַת רִיחַ הַסַּעְרָה, כְּמוֹ
שְׁנֹאמַר וְאַתְּ רִיחַ הַטּוֹמֵאָה אַעֲבִיר
מִן הָאָרֶץ, מִתְעוֹרֵר הַדְּפִק בְּאוֹתוֹ
הָרוּחַ, עֲלִיוֹ נֹאמַר בְּדַבַּר יְהו"ה
שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צִבְאָם.
בְּאוֹתוֹ זְמַן הִבְלִים שֶׁל הַתַּפְּלוֹת
עוֹלִים בּוּ בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמַעְלָה,
וַיִּתְעָרוּרּוּ אֲלֵיהֶם הִבְלִים
עֲלִיוֹנִים, שְׁנֹאמַר בָּהֶם כִּי לֹא עַל
הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם וְכו',
שְׁהוּא הִבֵּל הַלֵּב שֶׁל הַשְּׁכִינָה
הַקְּדוּשָׁה, לְהַב הַמְזֻבָּח, וּמִיד
שְׁעוֹלָה בְּהִבְלִים שֶׁל פִּיהֶם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל בַּתַּפְּלוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּדָה
הוּא שׁוֹאֵל בְּשִׁבְלִיָּה, מִי זֹאת
עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר? מִי בְּזֹאת עוֹלָה
וְדָאִי.

וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ הִבֵּל וְיֵשׁ הִבֵּל, יֵשׁ
הִבֵּל שְׁנֹאמַר בּוּ וַתּוֹסֶף לָלֶדֶת אֶת
אָחִיו אֶת הִבֵּל, וְיֵשׁ הִבֵּל שֶׁל
תַּפְּלוֹת וְעֲבוּדוֹת טוֹבוֹת, וְיֵשׁ הִבֵּל
שֶׁל דְּבָרִים בְּטָלִים, דְּבָרִים
רִיקְנִים, שְׁנֹאמַר בָּהֶם הִבֵּל הֵמָּה
מַעֲשֵׂה תַּעֲתוּעִים בַּעַת פְּקוּדָתָם
יֹאבְדוּ. מָה זֶה בַּעַת פְּקוּדָתָם?
אֵלָא בְּזִמְנָא שְׁבָאָה גְּאֵלָה וּפְקוּדָה
לְיִשְׂרָאֵל, יֹאבְדוּ מִן הָעוֹלָם. הִבֵּל
תַּעֲתוּעִים, שְׁמַתְעִים אֶת כְּנֵי
הָאָדָם, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שׁוֹלֵט
בְּעוֹלָם שְׁהוּא הַדְּפִק, שְׁנֹאמַר בּוּ
קוֹל דּוֹדִי דּוֹפֵק, הַדְּפִק שְׁעוֹלָה

דְּסִפִּינָה דְּאִיהִי לָבָא, וְכָל

בגלי הים, שהספינה שהיא הלב, ועל כל הגלים נאמר אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ולכו, ובהם החיות רצוא ושוב, רצוא תרין ושוב תרין, ואינון יהו"ה, שנאמר ברוך ה' אלהינו יהו"ה, שנאמר ברוך ה' אלהינו יהו"ה, שנאמר ברוך ה' אלהינו יהו"ה.

על השכינה נאמר, אשר שמתי חול גבול לים, והוא התחום של פלס, כמו שתחום שבת, וכשרצים הגלים בארבע רוחות, מיד שרואים שכינה שהיא חול לב (לים), שהיא החול שמקיף את הים, נאמר בהם ושוב, חוזרים למקומם, וארבע הרוחות הללו, כשיצאות מן הלב, התנועה שלהן היא לארבעת צדדי הספינה, שמים בשמי פני ראה, ושמים בשמי פני הלב, והתנועה של הדפק של הרוח עושה תנועתו, ודופק בנקדה אחת או שמים או שלש, וחוזר למקומו, ובנקודות שדופק נודע הדפק, לפעמים דופק פעם אחת וחוזר למקומו, והדפק הזה נודע בנקודות של התורה. באותו זמן שדופק בנקדה אחת למטה, היא חיר"ק, ואם היא למעלה היא חל"ם, כשהיא באמצע הוא שור"ק. אם היא למעלה, מראה שמתגברת האש שהוא חם ויבש והוא קל, שעליו נאמר זאת תורת העלה, ואם הוא דופק נקדה למטה, הוא חר"ק, ויורד במים שהוא קר ולח והוא כבד, ואם דופק הנקדה באמצע שר"ק, שנושב (שיורד) ברוח על המים ואוחז בשניהם, והוא חם ולח. וזהו שנקוד פעם אחת למעלה ומתעלה הדפק, או דופק פעם אחת למטה ומתעלה הדפק, או דופק פעם אחת באמצע ומתעלה הדפק, ואם דופק פעמים זה אחר דופק נקדה אחת למעלה ונקדה

גליהא עליהו אתמר, (יחזקאל א ב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ולכו, ובהון החיות רצוא ושוב, רצוא תרין ושוב תרין, ואינון יהו"ה, דאתמר בהון (שם לו ט) כה אמר יהו"ה מארבע רוחות באי הרוח.

שכינתא עליה אתמר (ירמיה ה כב) אשר שמתי חול גבול לים, ואיהו תחומא דכלהו, פגוונא דתחום שבת, וכד רצין גלין בארבע רוחין, מיד דחזיין שכינתא דאיהו חול לב (ג"א לים), דאיהי חול דאסחר לימא, אתמר בהון ושוב, חזראן לאתרייהו, ואלין ארבע רוחין כד נפקי מן לפא, תנועה דלהון איהו לארבע סטרין דספינה, תרין בתרין כנפי ריאה, ותרין בתרי פתי לפא, ותנועה דדפיקו דרוחא עביד תנועתיה, ודפיק בנקודה אחת או תרין או תלת, ואתחזר לאתריה, ובנקודין דדפיק אשתמודע דפיקו, לזמנין דפיק זמנא חדא ואתחזר לאתריה, ודפיקו דא אשתמודע בנקודין דאורייתא, בההוא זמנא דדפיק בנקודה חדא לתתא איהי חיר"ק, ואם היא לעילא איהי חל"ם, כד איהי באמצעיתא איהו שור"ק, אם היא לעילא אחזי דאתגבר אשא דאיהו חם ויבש ואיהו קל, דעליה אתמר (ויקרא ב) זאת תורת העולה, ואם הוא דפיק נקודה לתתא איהו חר"ק, ונחית במיא דאיהו קר ולח ואיהו כבד, ואי דפיק נקודה באמצעיתא שר"ק דנשיב (ג"א דנחית) ברוחא על מיא, ואחרי בתרוייהו ואיהו חם ולח.

והאי איהו דנקיד זמנא חדא לעילא ואסתלק דפיקו, או דפיק זמנא חדא לתתא ואסתלק דפיקו, או דפיק זמנא חדא באמצעיתא ואסתלק דפיקו, ואם דפיק תרי זמני דא בתר דא ואסתלק דפיקו, הא אינון

זה ומתעלה הדפק, הרי הם צרי שיהפך שלהם שוים, אבל

אחת למטה זו אחר זו, הם שב"א, וישפי נקודות הן אש ומים, לפעמים זה עולה וזה יורד, כגון את המאור הגדל (לממשלת היום) ואת המאור הקטן (לממשלת הלילה), ולפעמים הם שוים, והם שמים, אש ומים, ולפעמים דופק שלשה דפקים, אחד למעלה, ואחריו שני באמצע, ואחריו שלשי למטה, הרי שלשה יסודות יתעוררו בו, שהם אש ומים ורוח באמצע, וזה שר"ק, ואם דופק שתי דפיקות שוות זו אחר זו ונקדה אחר שנים למטה, הרי הם סגול"ל, שהם מים ואש ורוח למטה, ולפעמים דופק ברחב, באריכות, זה פת"ח, ולפעמים דופק באריכות ונקוד נקדה אחריו, זה קמ"ץ, באריכות מראה רחמים.

אם זכו, הדפק דופק בתשע הנקודות הללו, השכינה כלי לכלם, עשירית להם, משום שבה כלולות כל האותיות, והאותיות הן לנקודות כגוף אל הרוח, ובין כל דפק ודפק (י' שעורו, שהוא שיעור קומה), ו' שעורו, שהוא שיעור קומה. וכשהנקודות דופקות בו, הם כלם דופקים דפיקות בנחת ברחמים, וכשאין שם ו', דופקים במהירות, ואותם דינים דפיקות של דחק אחר דחק, והם עת צרה היא ליעקב וממנה יושע.

והכל"י של הנקודות הוא הנפש, הנשמה היא כתר על כלם, וממנה הפתרים, שהם טעמי התנועה של הנקודות והאותיות, והיא תלויה במחשבה, והנקודות תלויות באמירה, האותיות בעשיה, וזהו אומר ועושה, מצד הימין אמירה, ומצד השמאל עשיה, העמוד האמצעי כולל את שניהם, אומר

צר"י דפיקו דלהון שוין, אבל דפיק נקודה חדא לעילא ונקודה חדא לתתא דא בתר דא אינון שב"א, ותרין נקודין, אינון אש ומים, לזמנין דא סליק ודא נחית, כגון את המאור הגדול (לממשלת היום) ואת המאור הקטן (לממשלת הלילה), (בראשית א טז) ולזמנין אינון שוין ואינון שמים אש ומים, ולזמנין דפיק תלת דפיקין חד לעילא ובתריה תנינא באמצעיתא ובתריה תליתא לתתא, הא תלת יסודין יתערו ביה דאינון אש ומים ורוח באמצעיתא ודא שר"ק, ואם דפיק תרין דפיקין שוין דא בתר דא ונקודה בתר תרין לתתא הא אינון סגול"ל, דאינון מים ואש ורוח לתתא, ולזמנין דפיקו בפותיא באריכו דא פת"ח, ולזמנין דפיק באריכו ונקוד נקודה אבתריה דא קמ"ץ, באריכו אחזי רחמי.

אם זכו דפיקו דפיק באלין נקודין תשע, שכינתא מאנא לכלהו עשירית לון, בגין דבה פלילין כל אתוון, ואתוון אינון לגבי נקודין כגופא לגבי רוחא, ובין כל דפיקו ודפיקו (י' שעוריה דאיהו שיעור קומה), ו' שעוריה דאיהו שיעור קומה. (דף קח ע"ב) וכד נקודין דפקין ביה, אינון דפקין פלהו דפיקין בנתיחא ברחמי, וכד לית תמן ו' דפקין במהירו, ואינון דינין דפיקין דדוחקא בתר דוחקא, ואנון (ירמיה ל) עת צרה היא ליעקב וממנה יושע.

וכאנא דנקודין איהו נפש, נשמתא איהי כתר על פלהו, ומינה בתרין, דאינון טעמי תנועה דנקודין ואתוון, ואיהי תליא במחשבתא, ונקודין תליין באמירה, אתוון בעשיה, ודא איהו אומר ועושה, מסטרא דימינא אמירה, מסטרא דשמאלא עשיה, עמודא דאמצעיתא פליל תרויהו אומר ועושה, ובמאי אומר ועושה,

ועושה, ובמה אומר ועושה?
בהוי"ה, שנאמר בה יהי אור, ויהי
אור. יהי אור, יהי י' באור, ונעשה
אור, שאותו בשניהם בעמוד
האמצעי.

ויש דפק של עץ הדעת טוב ורע,
שמהמקום הזה יצר טוב ויצר רע,
והוא הסוד של להט החרב
המתהפכת, שמתהפכת ממטה
לנחש ומנחש למטה, הדפק של
יצר הטוב מראה בריאות ורפואה
של כל האיברים, והדפק של יצר
הרע מראה מחלה של כל איברי
הגוף, וכל מי שאלים - גובר. אם
מתגברות הזכיות, מתהפך מנחש
למטה, ומיד מטה כלפי חסד וכל
הגוף נרפא, ואם מתגברים
החטאים, מתהפך ממטה לנחש,
ונושף את כל האיברים בכמה
נשיכות של פאבים ומחלות.
באותו זמן נאמר על הדפק, אין
קול צנות גבורה ואין קול צנות
חלושה קול צנות אנכי שמע,
הקול של הענוי, הקול של הדפק
בבית החלי של הגלות אנכי שמע.
ויש דפק מן האילן שהוא רע, ואין
בו טוב כלל, שממנו יוצאת רוח
סערה שמסעירה בו את גוף
האדם, ונאמר בו רוח חזק מפרק
הרים, שהם עצמות הגוף, ומשבר
סלעים, שהם צלעות הגוף, שהם
כמו הסלעים, וזהו שיוצא בידון
ואין לו משקל ושעור, ובו
והאניה, שהיא הגוף, חשבה
להשבר, וזה הדפק שעולה ויורד
בגלי הים, שהם עשרה כתרים
פתוחונים. כמו שהמלכות
הקדושה - כף היא מלכות
הרשעה, כמו שהמלה - כף
הערלה, ששם סמא"ל ערל, ובת
זוג ערלה, נחש ואשת זנונים.

בגג שני ירכי האמת מצד
הטמאה תאומיא"ל תומיא"ל,
וכנגדם נאמר תהומת וכסמיו ירדו

בהויה, דאתמר בה (בראשית א ג) יהי אור ויהי
אור, יהי אור יהי י' באור ואתעביד אורי
דאחיד בתרוייהו בעמודא דאמצעיתא.

ואית דפיקו דעץ הדעת טוב ורע, דמהאי
אתר יצר טוב ויצר רע, ואיהו רזא
דלהט החרב המתהפכת (שם ג כד), דאתהפך
ממטה לנחש ומנחש למטה, דפיקו דיצר
הטוב אחזי בריאותא ואסוותא דכל אברין,
ודפיקו דיצר הרע אחזי מרעא דכל אברין
דגופא, וכל מאן דאלים גבר, אי מתגברין
זכוון אתהפך מנחש למטה, ומיד מטה כלפי
חסד וכל גופא אתסי, ואם מתגברין חובין
אתהפך ממטה לנחש ונשיך כל אברין בכמה
נשיכין דכאיבין ומרעין, בההוא זמנא אתמר
בדפיקו, אין קול צנות גבורה ואין קול צנות
חלושה קול צנות אנכי שמע (שמות לב יח), קול
דענויא קול דדפיקו דבי מרעא דגלותא אנכי
שמע.

ואית דפיקו מאילנא דאיהו ביש, לית ביה
טב כלל, דמגיה נפיק רוח סערה,
דאסעיר ביה גופיה דבר נש, ואתמר ביה (מלכים
א יט יא) רוח חזק מפרק הרים, דאינון גרמין
דגופא, ומשבר סלעים, דאינון צלעות דגופא
דאינון פגוונא דסלעים, והאי איהו נפיק בידון
ולית ליה משקל ושעור, וביה (יונה א ד) והאניה
דאיהו גופא חשבה להשבר, והאי דפיקו סליק
ונחית בגלי ימא, דאינון עשר פתרין תתאין,
פגוונא דאיהו מלכות קדישא הכי איהו מלכות
חייבא, פגוונא דמילה הכי איהו ערלה, דתמן
סמא"ל ערל, ובת זוגיה ערלה, נחש ואשת
זנונים.

לקבל תרי ירכי קשוט מסטרא דמסאבו
תאומיא"ל תומיא"ל, ולקבלייהו

במצולת כמו אכן, כנגד העמוד
האמצעי הוא עוגיא"ל, שמשם
עוג מלך הבשן, מצד שתי
הדורות הם (אגניא"ל) עזיא"ל,
אגניא"ל משם אגג, ובו כי גאה
גאה סוס ורכבו רמה בים.
עזיא"ל משם עזאזל, ומשם
עז"א ועזא"ל, והוא חזריא"ל,
יכרסמנה חזיר מיצר, ועליו נאמר
ועל חרבך תחיה, והוא
שעריא"ל, שמשם רוח סערה,
והוא עשו איש שעיר, ומשם
שער באשה ערה, ועליו התגבר
אותו שנאמר בו עזי וזמרת י"ה
ויהי לי לישועה, יהו"ה איש
מלחמה יהו"ה שמו וגומר.

כנגד בינה שנאמר בה אלף בינה
- אלה אלופי עשו, כנגד חכמה
- אדם בלעל איש און, למעלה
- כתריא"ל (כרתיא"ל) כנגד פתח
עליון, ומשם פרת לכל אלו
שעוברים על התורה, ואותם
פתחים הפתוחים הם קלפות
לעשר הספירות, ועשר ספירות
בתוכן המם, ואלו הקלפות הן
מחצה בין ישראל לאביהם
שבשמים. בקלפות הללו
מתלבש הקדוש ברוך הוא
ושכינתו, לקים בשכינתו
ומלכותו בכל משלה, ולקים בו
פי מלך על כל הארץ אלהי"ם,
אבל למעלה במקומו נאמר לא
יגרד רע, אלא הקלפות שלו
למעלה הן לבושים מכמה גונים
יפים של אור, שמהם התפשט
הקדוש ברוך הוא בגלות,
והתלבש באחרים הללו כדי
לשמר את ישראל, שהם
מתלבשים בקלפות הללו, וזהו
בכל צרתם לו צר וכו'. בהתחלה
נתן אותם בידי השליח שהוא
גבריאל, ולא היה מזון לסמא"ל
ולמחנות שלו אלא על ידי שליח,
לז על ידי הקדוש ברוך הוא, וזה

אתמר (שמות טו ה) תהמות יכסימו ירדו במצולות
כמו אכן, לקבל עמודא דאמצעייתא איהו
עוגיא"ל דמתמן עוג מלך הבשן, מסטרא
דתרין דרועין אינון (אגניא"ל) עזיאל, אגניאל
מתמן אגג, וביה פי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים (שם א), עזיא"ל, מתמן עזאזל, ומתמן
עז"א ועזא"ל, ואיהו חזריא"ל, יכרסמנה
חזיר מיצר (תהלים פ יד), ועליה אתמר (בראשית כו
ט) ועל חרבך תחיה, ואיהו שעריא"ל, דמתמן
רוח סערה, ואיהו עשו איש שעיר, ומתמן
שער באשה ערה, ועליה אתקף ההוא דאתמר
ביה (שמות טו ב) עזי וזמרת י"ה ויהי לי לישועה,
יהו"ה איש מלחמה יהו"ה שמו וגומר.

רקבר בינה דאתמר בה אלף בינה, אליון
אלופי עשו, לקבל חכמה אדם בלעל
איש און, לעילא כתריא"ל (ג"א כרתיא"ל) לקבל
פתח עליון, ומתמן פרת לכל אליון דעברין על
אורייתא, ואינון פתרין תתאין אינון קליפין
לעשר ספירן, ועשר ספירן מוחא בגוייהו,
ואליון קליפין אינון מחיצה בין ישראל
לאביהם שבשמים, באליון קליפין מתלבש
קודשא בריך הוא ושכינתיה, לקיימא
בשכינתיה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה,
ולקיימא ביה (שם מז ח) פי מלך על כל הארץ
אלהי"ם, אבל לעילא באתריה אתמר (שם ח
ה) לא יגורד רע, אלא קליפין דיליה לעילא
אינון לבושין מכמה גוונים שפירין דנהורא,
דמנהון אתפשט קודשא בריך הוא בגלותא,
ואתלבש באליון אחרנין, בגין לנטרא לישראל,
דאינון מתלבשין באליון קליפין, ודא
איהו (ישעיה סג ט) בכל צרתם לו צר (דף קט
ט"ו א) וכו', בקדמיתא יהב לון בידי דשליח

בגלל החטאים של ישראל הוא התלבש בהם, וכביכול בא

יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי שיתקנים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזרפירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלכנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וינתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וקראונו יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידי התקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עזנו במהרה ביימנו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', בימים ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלוקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עילאה, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע בייעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקנים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה דידן, ה' בדרך נחמנו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשונו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמו הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת).

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על כן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במיוחד בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עין פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אפילו אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, וצ"ע פלא יוציא). מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקבילים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר לימודים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזוהר הנשמה... ובימים שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמיוחד ביום הקדוש יום השבת שאין ערוך להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לקמי ותמותו ע"ה (ועין קב הישר) והנה שזכרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועין פלא יוציא ערך כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמנ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרֻעֻתָּהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָּהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמנ) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל שְׁמָהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמנ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעֶסְקִין בְּאַוּרִיתָא קִדְשָׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכּוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה, וְרוּחַ
וְהַצֵּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ)

הַשְׁבֵּכָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרִי אִישׁ יָרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרֻעֻת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיַּחוּס וַיַּחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵּר אֲהֵלוֹ לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיַּצְרוֹר
בְּצִרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵהּ אֱלֹיו
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְׁבֵּכָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִּל מִי וּמִצָּא, וְרַחֵק מִפְּגִינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר חָחַן וְהֶבֶל
הֵיפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וַיִּתְּלֻהָ בְּשַׁעְרִים
מַעֲשִׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרֻעֻת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יַחוּס וַיַּחְמוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵהּ אֱלִיָּהּ
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחתתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באוריתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמאי וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמאי וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום בברומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוני בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהשיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוּרה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלונית בת פלוני) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוּרה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

עיר וקדיש מז שמיא נחית

זא תשכח מפי זרעו

ספר
הזוהר
הקדוש
המחולק

כרך א'

הרי אנחנו לומדים בספר
הזוהר הקדוש לעילוי
שכינת עזיננו ולהרים קרן
מזל ישראל ולסתום פי
כל הצרים אותנו, עליונים
ופחתונים ולהחזיר העטרה
ליושנה ויאמר די לצרותינו
וישראל ישכון לבטח
ולטהר את האור בארצינו
הקדושה, אמן בן יהי רצון.